Nussbaum Mind

חזקי און דער אויסגעגאסענער זאפט

פארן עלטער 6-9
א מעשה און 9 אקטיוויטעטן

© 2026 Nussbaum Mind

חזקי און דער אויסגעגאסענער זאפט

חזקי טראגט דעם טרויבנזאפט צום טיש, ווען זיין פוס בלייבט הענגען ביים עק פונעם טעפיך.

די פלאש פליט אים ארויס פון די הענט. זי שפרינגט איין מאל אויפן דיל, און פערפלער זאפט שפריצט איבער די קיך־פליסן, אויפן אונטערשטן טייל פונעם שאנק און אויף מאמיס ריינע ווייסע טישטוך, וואס ליגט גרייט אויפן שטול.

א רגע רירט זיך קיינער נישט. אין קיך איז אזוי שטיל, אז חזקי הערט ווי דער זאפט טראפט.

זיין הארץ קלאפט שטארק. ער קוקט צו דער טיר. אפשר קען ער ארויסגליטשן און גארנישט זאגן. אפשר וועט איינער אנדערש עס טרעפן און מיינען אז דער הונט האט עס געטון. אבער זיי האבן נישט קיין הונט.

דערנאך הערט ער מאמיס טריט אין קארידאר. ער נעמט א טיפן אטעם. זיין פנים שפירט זיך הייס.

"מאמי," זאגט ער נאך איידער זי קומט אריין, "איך האב אויסגעגאסן דעם זאפט. ס'איז געווען בטעות. איך האב זיך אנגעשטויסן אינעם טעפיך."

מאמי שטייט אין דער טיר און קוקט אויפן פערפלען קאלוזשע. אירע אויגנברעמען הייבן זיך. דערנאך קוקט זי אויף חזקי. זיינע אקסלען זענען איינגעבויגן, און זיינע הענט זענען צוזאמענגעקוועטשט אין פויסטן.

"אוי," זאגט זי. "דאס איז טאקע אסאך זאפט."

"איך בעט איבער. איך וועל עס אויפריייניגן."

"האסטו זיך ווײ געטון?"

"ניין."

"דעמאלט איז עס נאר זאפט," זאגט מאמי. "א דאנק אז דו האסט מיר גלייך געזאגט. אזוי איז אסאך גרינגער."

חזקי בלינקט. ער האט שוין געווארט אויף א הויכן קול. אנשטאט גיט מאמי אים א שטויס פאפירענע האנטיכער. "דו הייב אן מיטן דיל. איך וועל ראטעווען דעם טישטוך."

זיי ארבעטן איינער לעבן דעם אנדערן. חזקי דרוקט די האנטיכער אויפן זאפט און זעט ווי זיי ווערן פערפל. ער ווישט אפ דעם שאנק. ער בייגט זיך אויף די קני און רייבט די שפאלטן צווישן די פליסן. מאמי טופט דעם טישטוך מיט קאלט וואסער און אביסל זייף.

"וועט דער פלעק ארויסגיין?" פרעגט חזקי.

"איך מיין אז יא. קאלט וואסער ארבעט דאס בעסטע אויף טרויבנזאפט. מיר וועלן זען נאך דער וואש."

ווען דער דיל גלאנצט ווידער, שטעלט זיך חזקי אויף. זיינע קני זענען פייכט, און ער שמעקט ווי טרויבן. ער האט שוין נישט מורא. ער איז מיד און אויך אביסל שטאלץ אויף זיך.

"פארוואס האסטו מיר גלייך געזאגט?" פרעגט מאמי.

"איך האב געטראכט פון אנטלויפן," זאגט חזקי. "אבער דערנאך וואלט עס געווען ערגער. און איך וואלט געהאט א סוד וואס וואלט מיר געדריקט א גאנצן טאג."

"סודות זענען שווער, נייִן?" זאגט מאמי. "און דו ביסט גערעכט. אויסגעגאסענעם זאפט קען מען גרינג אויפּרייניקן. ווען מען באַהאַלט עס, ווערט דער פּראָבלעם גרעסער."

יענע נאכט לייגט מאמי דעם טישטוך אויפן שבת־טיש. חזקי זוכט דעם פלעק. ער קען אים נישט טרעפן. נאר א שוואכן, בלאסן פלעק לעבן דעם עק, אויב מען ווייסט וואו צו קוקן.

"ס'איז ארויסגעגאנגען," זאגט ער.

"כמעט אינגאנצן," זאגט מאמי. "און וואס איז נאך וויכטיגער, איז ווי דו האסט עס ארויסגעזאגט."

חזקי שמייכלט ברייט. פרייטאג נאכמיטאג טראגט ער ווידער דעם טרויבנזאפט צום טיש. דאס מאל גייט ער פאמעלעך, און מאמי האלט די טיר. נישט איין טראפ פאלט.

מאמי ווייזט אים אויך וואס מען קען טון מיטן טעפּיך. זי לייגט א קליינע גומענע אונטערלאגע אונטערן עק, כדי ער זאל זיך נישט אויפבייגן. "יעצט וועט זיך קיינער נישט אנשטויסן דערין," זאגט זי. "נישט דו און נישט איך." חזקי האט הנאה אז דער טעות האט געהאלפן פארריכטן עפּעס ממשותדיג.

ביים שבת־טיש דערציילט ער די מעשה פאר זיין קליינער שוועסטער. זי לאכט אזוי שטארק, אז זי באקומט א היק. חזקי לאכט אויך.